

Труда

1967

2

СЕПТЕМЕРИ
СЪБОТАОрган на Окръжния
Комитет на БКП
на Окръжния Народен
съвет и Окръжния
Комитет на
Отечествения фронт
Велико Търново

Брой 106

(2267)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ДОСТОЙНО ДА ПОСРЕЩНЕМ ПОБЕДНИЯ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Хора, с които
се гордеем

Старши трактористът ИВАН МОСКОВ

Привечер. В тъмносин работен костюм Иван бърза към къщи. Денят беше много напрегнат. Лицето и ръцете са изцапани със смазка, но очите се усмихват. В него винаги виждам човека, намерил верния път в живота.

И сега, при спомена за оная утрин, когато ми повериха трактора ДТ-54, Иван Москов се вълнува. Лицето му, кръгло и чисто, се изчервява леко, а очите му проблесват.

Това беше през май 1956 година. Завършил само преди седмица Машинно-тракторното училище в Златица, той беше нетърпелив за новата работа. Преди това често беше карал трактора, но вече имаше повече знания и увереност в себе си.

Браздите се редяха една по дър дрца, тъмни и дълбоки. Миришеха на прясно изорана пръст. Осемнадесетгодишният тракторист обгръщаше с поглед полето и беше щастлив.

Когато завърши седми клас решението бе категорично — ще стане тракторист. Двете години военна служба, прекарани на границата, го закаляха. Възможал се завърна в родното си село Върбовка и не се откажа от професията си.

Хората го обичаха и го за уважаваха. По-възрастните му колеги с възхищение говореха за него и бяха доволни от бързата му смяна. От това младият тракторист не се възгордя. Остана си все така тих и мълчалив, запази замислеността си поглед и леката усмивка. Сега Московецка, както всички го наричат, е старши-тракторист. За една смяна изоравал по 23 декара с дълбочина на браздите не по-малко от 35 см, а досега смянал му е изорала над 1400 дека дълбока ора.

От 1960 година всяко лято Иван Москов работи и като комбайнер. Много дни и нощи той не прекарва при семейството си, а на къра. От всички комбайнери в стопанството само той пожелал и овършил тази година 604 т зърно и заслужил по-голямата награда — тракторист.

Най-голяма награда за неговото трудолюбие обаче е при емането му в редовете на Партията тази пролет. Тя е голямо признание, но носи и голямо задължение. Защото да си на 27 години и да спечелиш уважението и възхищението на хората, с които работиш и живееш, никак не е малко. А сега към голямото доверие на хората се прибавя и доверието на Партията.

Вioleta СОЛНИКОВА

ПЛОДОВЕ НА СВОБОДАТА

Село с тъмни и кални улици, с десетки кръчми и бедни, схлупени къщици — това бе Долна Оряховица преди 23 години.

Сега обликът на селото се измени коренно. Близо половината от къщите са нови. Във всеки дом навлезе уютът, удобствата. Над 300 телевизора има в Долна Оряховица, 900 радиоапарата, 26 леки коли, 150 мотоциклета.

Със средства на самооблагането и с помощта на държавата селото вече е благоустроено така, че вече не се различава от съвременните градове.

Над 80 000 кв. м улици са асфалтирани. На площта се белее внушителната сграда на образцовото народно читалище. Близко до нея е новият кооперативен дом. В дъното на площта извисва снага вече строящия се хотел-ресторант. По-нагоре триетажната сграда на телеграфопочтенската станция. А на мястото на някогашните пустеещи площи сега е лятното кино с 1000 места.

Много са още промените, настъпили в селото след победния Девети септември. А какво ще бъде в близките години! Долна Оряховица ще бъде по-кокетна, по-благоустроена. Още по-големи промени ще настъпят и в бита на хората.

Ст. Агов

ПРЕДПРАЗНИЧНИ ДЕЛА НА ПАВЛИКЕНСКИТЕ СТРОИТЕЛИ

Производствените колективи на Държавния машиностроителен завод в Павликени са в трудова надпревара в чест на идващите светли празници — Девети септември и 50-годишния юбилей на Великия октомври. Бригадите, които работят в подготвителния участък, в съкратени срокове и качествено изпълняват поставените им задачи.

Работниците и специалистите предсрочно започнаха изработва-

нето на вагонетка-обръщателна, вагонетка за бетон и вагонетка ВРО-05. Бригадата на Димитър Илиев, която извършва монтажните работи на 25-тонните цистерни, всекидневно монтира по две повече от предвидените по плана. Основните бригади с ръководители Здравко Мянков, Георги Занчев, Пенчо Кирилов и др. изпълняват трудовите си норми над 170 на сто.

Павликениските машиностроите-

ли ще представят и тази година свои изделия на XXIII международен мострен панаир в Пловдив. Изработването на предвидените вагонетки е възложено на най-добрите работници-качественици. Над всички обаче се откроява работата на Кръстю Рашков, който изпълнява най-трудните и капризни заварки. По него се равняват и работниците от бригадата на Кичо Иванов.

К. Колев

Радостен отчет на животновъдите от Елена

С наближаването на големите празници нараства и трудовата активност на животновъдите от кравефермите и овцефермите на ДЗС — Елена. И през тази година те постигнаха високи успехи в надоя и прираста.

За добрия ръст на надоя говори фактът, че докато през 1966 г. бяха получени по 1823 л от крава, тази година само до края на август е постигнат надой 2260 литра.

Първите места за висок надой заслужено заемат работничките Димитрина Йорданова, Пенка Недева, Иванка Янкова и доячките Йордан Гайдаров, Христо Никифоров и Иван Воденичаров. Обе-

шанието на краварите е да надоят по 3400 л от крава и да изпълнят плана с 15 тона.

Налице са и успехите на овчарите от фермите в Елена. Стоян Балабанов, Райко Михайлов, Никола Кондаков и Димитър Пашов, с бригадир Йорданка Минчева, преизпълниха годишния си план с 10 тона мляко. Миналата година те предадоха агнетата по 14,6 кг средно тегло, а тази година — по 22 килограма.

С добра работа ще посрещнат празниците и пастирите Никола Топалов, Петър Цонев, Иван Христов и Донка Кардашева, също и гледачът на юниците Петко Захариев.

К. ВАСИЛЕВ

СТРОИТЕЛНИЯТ УЧАСТЪК В СВИЩОВ-НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Обновителите на Свищов — плана за пеналбата — 148.80 работниците, техниците и специалистите от Строителния участък в града — ще манифестират на Девети септември с преходното червено знаме на Министърството на строежите и знаме на Държавно строително управление — Велико Търново и на Държавно строително обединение в Русе.

За завоеването на тези награди и отличия най-голям дял имат строителните колективи начело с Теодорина Караиванова, Нено Маринов, Георги Кънчев и др. Те, комплексните бригади на Стефан Дулев, Благо Гатев, Дечидно Павлов и др., допринесоха и за преизпълнение то на осеммесечния план.

К. Бакърджиев

КООПЕРАТИВНИТЕ ТРАДИЦИИ ПОБЕДИХА

(По случай 20 години от създаването на ТКЗС — с. Кили фарево)

Килифарчани са били в първите редици на кооперативното движение. Неговото начало е положено непосредствено след Освобождението, а след това кооперативните традиции са се утвърждавали с всяка измината година.

Причините за развитие на кооперативното чувство били тежкото икономическо положение на населението и голямото влияние на прогресивните хора и на Партията. В първите години на XX век в селото е имало само около 50 души без задължения. Останалите са фиктивни собственици на имота си, тъй като имат задължения

към банките и частните лихвари. Само през 1901 г. са продадени имотите на 100 души, опростастени са много домакинства. Населението обединява.

Преди 9. IX. 1944 г. 483 домакинства са имали по-малко от 10 декара земя, а 298 не са притежавали нито педя. Основните средства за обработка на земята били 495 плуга, 432 дървени рала, 6 редосеялки и 284 грапи. Прimitivesното обработване на земята давало основание да се говори, че „в село крина сееш, крина вадиш“.

Непосредствено след Освобождението прогресивната интелигенция, а по-късно и партийната организация насочват борбата си именно срещу младата селска лихварска буржоазия. През 1883 г. по инициатива на народния учител Райчо Девеаков се свиква събрание за образуване на Райфайзенова каса.

На същото събрание тя бива изградена с цел да се освободи населението от игото на лихварите. Оттогава се създават много кооперативни сдружения. През 1901 г. се учредява земеделско взаимно спомогателно дружество, пребрисало по-късно в кооператив „Съединение“. Тя развива голяма дейност. Отпуската на по-изгодни условия за еми на членовете си, открива търговски магазини, които доставят стоки на по-ниски цени, изкупува селското пански произведения. През 1906 г. се създава градниарското дружество „Зора“, година по-късно — представителство на Българска земеделска банка. Следващите години се оказват също плодотворни за кооперативното движение. През 1919 г. килифарчани учредяват „Кооперативно потребително дружество“,

(Следва на 3 стр.)

НАИ-ДОБРИТЕ ОРАЧИ

Завчера в землището на село Кущина се състоя състезание на механизаторите от окръга за най-добър орач. Тази интересна инициатива, посветена на 23-годишнината от Девотсептемвришката победа у нас, 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола, бе посветена от много механизатори, главни инженери, агрономи и други стопански ръководители от окръга. Тук бяха и секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пенчо Ненов, секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Петър Иванов и други.

Състезанието бе открито от д-р Никола Кушев. Той говори за големия ръст на механизацията в нашето селско стопанство, като подчерта значението на такъв състезания за повишаване майсторството и уменията на механизаторите, а оттук — и културата на земеделците. Той призова механизаторите да се борят все по-упорито за високо качество на работата и през 1968 година да получат най-малко по 380 кг среден

добив пшеница от декар. В състезанието мериха сили 11 механизатори, 7 с трактор ДТ-54 и 4 с „Беларус“. Те се състезаваха по редица качествени показатели и показваха високо майсторство и умение във владение на машините и извършване на работата. С трактор ДТ-54 първото място зае Георги Илиев от Орловец, на второ място се класира Обрешко Йорданов от Долна Оряховица. С трактор „Беларус“ отново първото място зае Илия Илиев от Кущина, национален първенец със същата системна машина през 1966 г. На второ място се класира Гено Парушев от Каранци.

На първенците бяха връчени грамоти от името на управление „Земеделие“, Окръжния комитет на Комсомола и Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от селското стопанство, дадени бяха и предметни награди. На двамата първенци от двете системи машини бяха връчени флага на Окръжния комитет на Комсомола и управление „Земеделие“. Те добиват право на участие в националното състезание за най-добър механизатор-орач в страната, което ще се организира през септември в село Веселиново, Ямболско.

Г. ИВАНОВ
Ст. РИЗОВ

МОДА „МИНИ-ЖУП“

БОР

АСОЦИАЦИЯ

ПРОПАГАНДИСТЪТ — ЦЕНТРАЛНА ФИГУРА В ПАРТИЙНАТА ПРОСВЕТА

Завърши семинарът с пропагандисти от окръга. В продължение на две седмици те изслушаха интересни беседи по политическа икономия, марксистко-ленинска философия и международното положение.

Вчера в салона на Профсъюзния дом във Велико Търново се състоя среща на пропагандистите с членове на бюрата на Окръжния комитет на БКП.

Другарят Димитър Стоянов — секретар на Окръжния комитет на БКП, говори за големите изисквания, които Централният комитет поставя пред идеологическата работа. В сегашната обстановка, каза той, на преден план на идеологическия фронт излизат пролетите на класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на на-да и особено на младежта.

Говорейки за партийната пропаганда и идейно-теоретическата подготовка на групите, той изтъкна ролята на пропагандиста, който е централна фигура в системата на партийната просвета, призван да бъде политически борец за идеите на марксизма-ленинизма.

По-нататък в своята беседа другарят Стоянов засегна въпросът за повишаване научно-теоретическото равнище на партийната просвета.

Другарят Никола Кушев — секретар на Окръжния комитет на БКП, връчи орден „Кирил и Методий“, с който Президиумът на Народното събрание награждава най-добрите пропагандисти в окръга: Панко Недев Панков, Донко Николов Адалов, Георги Цвятков Апостолов, Гинка Николова Тодорова, Петко Цалев Пеевски.

ЗА ПО-ВИСОКИ УСПЕХИ В УЧЕБНАТА И ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА

Вчера във Велико Търново се състоя съвещание с директорите, заместник-директорите, партийните секретари на училищата в окръга и някои представители на съюзните организации на учителите.

Обстоен доклад на тема: „Директорът политически и педагогически ръководител на училището и организатор на работата по изпълнение на предявящите задачи“ изнесе началникът на отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет Георги Тодоров. В него се направи преглед на постигнатото през миналата учебна година и се поставиха новите по-високи задачи, стоящи пред директорите на училищата за предстоящата учебна година.

Значително е разширена екстранионно-туристическата дейност, подобрили са външнучилените форми на работа, създадена е по-богата материална база и се разрасна истинско движение в окръга по примера на с. Ресен. В училищата навлязоха измервателната техника, мощни микроскопи, ени диаскопи, магнитофони, кино-

нерската и комсомолската организация, за които се съди по резултатите.

Бурното развитие на нашата икономика поставя все по-отговорни задачи пред училището — се казва в доклада — по отношение овладяване на науката и техниката, по осъществяване комунистическото възпитание. Изнесени бяха много данни за добре организирана и проведена работа, като бяха посочени и случаи на сериозни слабости от страна на ръководствата на училищата.

Значително е разширена екстранионно-туристическата дейност, подобрили са външнучилените форми на работа, създадена е по-богата материална база и се разрасна истинско движение в окръга по примера на с. Ресен. В училищата навлязоха измервателната техника, мощни микроскопи, ени диаскопи, магнитофони, кино-

машини, електрически табла и др. Създадоха се кабинети, благоустрояват се районите. Всичко това е огледало за дейността на директорите, за техните организаторски способности.

Но все още има много да се желае, главно за постигане единство между обучение и възпитание. Тук на първо място стои въпросът за комунистическата партийност и идейната насоченост на преподавания материал.

Съществени въпроси бяха повдигнати и в изказванията, в повечето от които бе споделен чужд опит.

В изказването си кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов обоснова необходимостта от цялостно и задълбочено развитие на комунистическото възпитание на подрастващото поколение, като най-важен проблем на нашето социалистическо училище.

Задачите които стоят пред Партията и страната, настоя-

(Следва на 4 стр.)

ДВАМА СЕ КАРАТ — ЗРИТЕЛИТЕ СТРАДАТ

Читателят на вестника Иван Хаджищанов от Долна Оряховица със загриженост ни пише, че в родното му село се руши сградата на всеки долнооряховчанин стара читалищна сграда, която сега е оставена на произвола на съдбата. Тя се използва за кинопрожекции от Окръжното предприятие „Кинификация“. Но не се вземат никакви мерки за частичен или основен ремонт. Читалищното ръководство не е в състояние да ремонтира сградата, поради липса на средства. А от „Кинификация“ отговарят, че това не е тяхно задължение.

При посещението си в Долна Оряховица се убиха в достоверността на писмото. Сред нанизата от кокетни сгради, в центъра и по главната улица, се мърда и сградата на старото народно читалище, играло първоначална роля в обществено-политическия и културния живот на този свободен край! За спора между местните ръководители и ОП „Кинификация“ има възможност да разговарям с председателя на Общинския народен съвет в Долна Оряховица Георги Апостолов, с ръководителя — кино-механика Николай Бабанов, с директора на Окръжното предприятие „Кинификация“, Денчо Куцаров и с мнозина още, чието мнение, ще спомена по-късно.

— Някога се говореше за основен ремонт — с болка сподели Бабанов. — Но гласът ни остана глас в пустиня. Кой да ни чуе? Всеки дърпа чергата към себе си и в края на краищата зрителите страдат. Виждате каква е заприличала сградата, погледнете сградата. А такъв голям приход получава „Кинификация“ от нас. Сам пресметнете: шест дни седмично „виртим“ филми, това са единадесет проекции за шест дни. Салонът се пълни.

— Илаха бодящи — продължи Бабанов, — но си отидоха. Бяха ги изпратили от „Кинификация“ във Велико Търново. Но нашите хора не бяха осигурили стълби и бодящите поеха пътя обратно. А хазини е читалището. Киното му носи печалба.

Гледаш тази нерадостна картина и болка свива сърцето ти. Обществено то се руши пред погледа на толкова много хора, с добри намерения, които не се съгласуват, за да придобият своя естествен завършек.

— От „Кинификация“ искат — взема думата председателят на Общинския народен съвет Георги Апостолов — да замажат дупките, да теглят боята и толкова. А е нужен ремонт, основен ремонт! Хич не ни е ясно как ще срещнем есента. Просто няма да бъде възможно в този салон да се проектира филми, защото в салона вали дъжд, тече...

Ето и мнението на директора на Окръжното предприятие „Кинификация“ — Денчо Куцаров:

— С читалищното ръководство сме в договорни отношения. Те са категорични. Ще спомена някои положения, за да се убедите, че основен ремонт ние не трябва да правим, а само читалището, което има правата на собственик. Наше задължение, като насмател, е да извършваме текущ ремонт. Още преди две години предложихме на читалището да направим ремонт на фасието, да преместим кинокабината от втория, на първия етаж, да направим акустична обработка на залата. Това нещо би ни струвало два десетина хиляди лева. На драга воля сме решили да ги дадем. Но другарите от Долна Оряховица не са могли да направят — основен ремонт, по техни указания. Те настояват да сменят цялата покривна конструкция, да съборят сградата, да построят нов, модерен широк екран и др. Та така ремонт би струвал към петдесет хиляди лева.

Ако сградата е наша собственост — продължи другарят Куцаров, — тогава всички задължения биха били наши. Предложихме на читалището да прехвърли сградата на наше име. Ръководството не възрази. Въпросът стигна до Върховния читалищен съвет, откъдето възрази на нашето предложение — читалищните сгради са собственост на читалищата, те не бива да се прехвърлят — в този смисъл отговориха. Какво да правим при това положение? Сградата не е наша, на читалището е. То трябва да има задължението да си я ремонтира основно. Каквото от нас зависи — готови сме да го дадем. Читалището и обществеността от Долна Оряховица, от една страна, и Окръжното предприятие „Кинификация“ във Велико Търново, от друга, спорят повече от две години. Не е ли крайно време да се реши този спор?

Н. ЛАЗАРОВ

в „БОРБА“
Ср. 2, бр. 106, 2. IX. 1967 г.

ИЗУЧАВАМЕ ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО НА РОДНИЯ КРАЙ

Повече от 90 години читалището в Лясковец е едно от най-разпаданото в сръбската община към род и родина. Тук е началото на културната и просветната дейност в града. И сега в читалището кипи културен живот.

След обявяването на нацио-

налния преглед по изучаване на родния край от Върховния читалищен съвет, Комитета за културно и култура, ЦК на ДКМС и ЦК на борците против фашизма и капитализма, ръководството на образователното народно читалище прие мероприятия и започна трескава работа.

Този въпрос за централното място във възпитателната дейност на всички масови организации. Комсомолците от града организираха походи до исторически местности. Младешките от Завода за автоматични везни посетиха и се задължиха да поддържат паметника на лобното място на Панайот Цинкев и Петър Цуцуманов, загинали през кървавите дни на юни 1923 година. По инициатива на комитетия за прегледа се организира колективни посещения на исторически музеи и Завора-музей във Велико Търново, на местния народен музей.

Отговорникът на музея Енчо Дочев живо и убедително запознава посетите-

лите с историята на града. По предприятия и квартали, учебни заведения и комсомолски дружества се четат беседи и доклади, като „Лясковец — люлка на градинарството“. „Лясковчани по кървавия път на борбата против фашизма и капитализма“, „Зараждане на социалистическото движение в Лясковец и основаване на партийна организация“. И в сил Лескви в Лясковец и връзките му с лясковчани. Местният радиофелдженейно запознава гражданите с героичното минало на родния край.

С голям интерес бе посрещната организацията за учение „Вечер на Лясковец“, посветена на историята и настоящето на града. Станаха срещи с бившите партизани-ласковчани Банко Пазванов и Тодор Поптодоров, с майката на интербригадиста Петър Ризов, с участника в бунта на крайцера „Надежда“ Тодор Шишков, политзатворничката Иванка Голчева.

Между пионерите и комсомолците беше организирано младежко състезание на тема: „Познаваш ли историята на своя роден град?“ В чест на 90-годишнината от Освобождението на България от османско иго, 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС в град Елена се състоя срещи-викторина „Познаваш ли историята на своя град?“.

Работата сега е в своя разгар. Съвместно с Градския комитет на Отечествения фронт се провеждат викторини „Какво знае за Лясковец?“, „Какво знае за Отечествения фронт“. Интересна бе и тематичната вечер „Кварталът пее и разказва“.

Организирана беше фотолужба „Нашият любим град“ и изложба на младия наш съгражданин Коста Драгоштинов, карикатурист, фотомонтир „Героичното минало на Лясковец“.

От читалището се осигу-

ряват библиографски справки на гражданите, на ръководителите на просветните звена, на учителите и др. Събират се документални материали за историята на града, които се размножават, с оглед ползуването им от широк кръг граждани. Част от новооткритите материали се печатат в многотиражката. В нея се публикува и „Лясковски исторически календар“, отбелязващ по-важни дати от историята на града.

Вече има решение и в близко време ще се поставят паметни плочи на лясковчани — революционери и антифашисти. На гроба на поета — възрожденец Никола Козлев ще бъде поставен мраморен барелеф. На магистралата София — Варна, на около триста метра от мястото, където са убити П. Цинкев и П. Цуцуманов, ще се издигне паметник увековечаващ светлата им памет. На мястото на ханчето, в което е отседнал Апостолът на свободата Васил Левски, също ще бъде издигнат паметник.

Лясковчани своето татчавно минало на своите деди. Подемът по прегледа не е временен. Това е един последователен процес, в центъра на който стои изучаването на родния град, на родния край.

Дияна ДАЧЕВА
Захари ПАТАРЕВ

В ДНИТЕ НА ОКТОМВРИ

(Откъс от книгата „Пратеник на Ленин“ от Сотир Черкезов)

Командирът на групата, стар болшевик, фелдфебел, ме тупна по рамото и каза: — Значи, вие, млади хора, сте авиатори? Сам виждахте каква е у нас обстановка, разбирате и каква е работата. Радвам се, че в този труден час сте при нас.

— А оръжието кога ще получите? — не се стърших да запitam аз.

— Не се безпокойте, още днес.

Към 9 часа ни раздаха оръжие, а към 10 часа вечерта през една странична врата напуснахме болшевишката крепост, както се наричаше тогава Путиловският завод. През Нарвската застава се отправихме за Николаевската гара, където пристигнахме в 11 часа. Разположихме се близо до паметника на Александър III. Към нас се присъединиха и други въоръжени групи. След като всички се събраха, извършихме проверка.

На много места в града вече есеше стрелба. Ние с нетърпение очаквахме сигнала за шум, който не забъгнахме. Открихме огън по гарата. За щитовите и отбърнаха с пушечна стрелба. Цялата гара бе потънала в тъмнина. Само неясните светляци при стрелбата разкриваха по-зипната на противника.

Куршумите свистяха около нас. С всяка измината мину-та боят ставаше все по-ожесточен. През тази нощ, която влезе завинаги в историята на човечеството, ние бяхме обхванати от едно желанието от една мисъл: час по-скоро да превземем гарата и да издигнем на покрива и червеното знаме. Около нас се чуваха стонове на ранените бойци, които санитарите бързо изнасяха. Атаката продължаваше с голям устрем.

Гарата бе обградена от всички страни и защитниците й — една юнкерска част, офицери, изпратени от Керенски и неговите лакеи, и гаровият персонал — една удържачка нашия напор.

Настъпни решителната минута. По сигнала цялата бойна група се вдигна и се понесе напред. Противниковата стрелба се усили, но нийно не беше в състояние да ни спре. От всички страни се носеше безспирно ура. С бе-

сен напор ние преминахме през централния вход на гарата и навлязохме в гаровите помещения. Макар и разбит, врагът се сражаваше с последни усилия. На един от прозорците се появи бяло знаме. Един от нашите бойци с ловки и бързи движения се изкачи на покрива и след миг нашето червено знаме се развя.

Ново гръмогласно ура оповести, че една от важните опорни точки на врага е заета от Червената гвардия. На шего алено знаме гордо плушеше в тъмната нощ.

Скоро пред нас се появи новият комендант на гарата с червена лента на гърдите. Той се обърна към нас: — Поздравявам ви с победата и ви благодаря за името на вожда на революцията Владимир Илич Ленин и ЦК на болшевишката партия. Железните доброволци принамам да се притекат на помощ там, където борбата още продължава.

Аз с Иван Василевич по-надахме в група, която се отправя към един полицейски участък до Невски проспекта. Недалеч от ул. „Литейная“ срещна нас се зададохме двама царски офицери, които бляха и търсеха навърно сигурно убежище. Комендантът на нашата бойна група ги спри и им извика: — Снемайте пагоните и кокардите и предайте незабавно оръжието си!

Единият от тях, който беше капитан, го изгледа надменно и рече: — Монте пагони са сложени в името на императора, аз съм му се клел във вярност. Само той може да ги махне. Сволочи, таква!

Един от бойците му извика: — Тръгвай с нас!

Разблани, че положението ще се влоши, двама офицери удариха на бяг, но куршумите на боята бързо ги догониха.

На 26 октомври ст. ст. 1917 година в Смолни се откри Вторият конгрес на съветите. Вестник „Правда“ излезе с големи подпистини. Съобщаваха се за Декрета за мира и други важни решения на конгреса. За пред-

седател на съвета на народните комисари народните пратеници избраха Владимир Илич Ленин.

Само няколко дни след тържеството на революцията над Петербург надвисна опасност. Керенски, който се кола на американското посолство беше избягал в Псков, в щаба на Северния фронт, заедно с генерал Краснов начело на белогвардейски пълчища се беше отправил към Петербург, за да си възвърне властта. Ленин обикаляше казарми, фабрики, заводи и призоваваше трудещите се да се вдигнат в защита на съветската власт.

На 27 октомври врагът достигна Царско село, Пулково и Гатчинно. Положението беше критично.

За да защити революционната столица, сам Ленин избра работи план за разгромяване на белогвардейските пълчища. В отряд под командата на смелия грузински революционер Серго Орджоникидзе попаднаха и аз. В него имаше още няколко души българи, поляци, грузинци, татари и др.

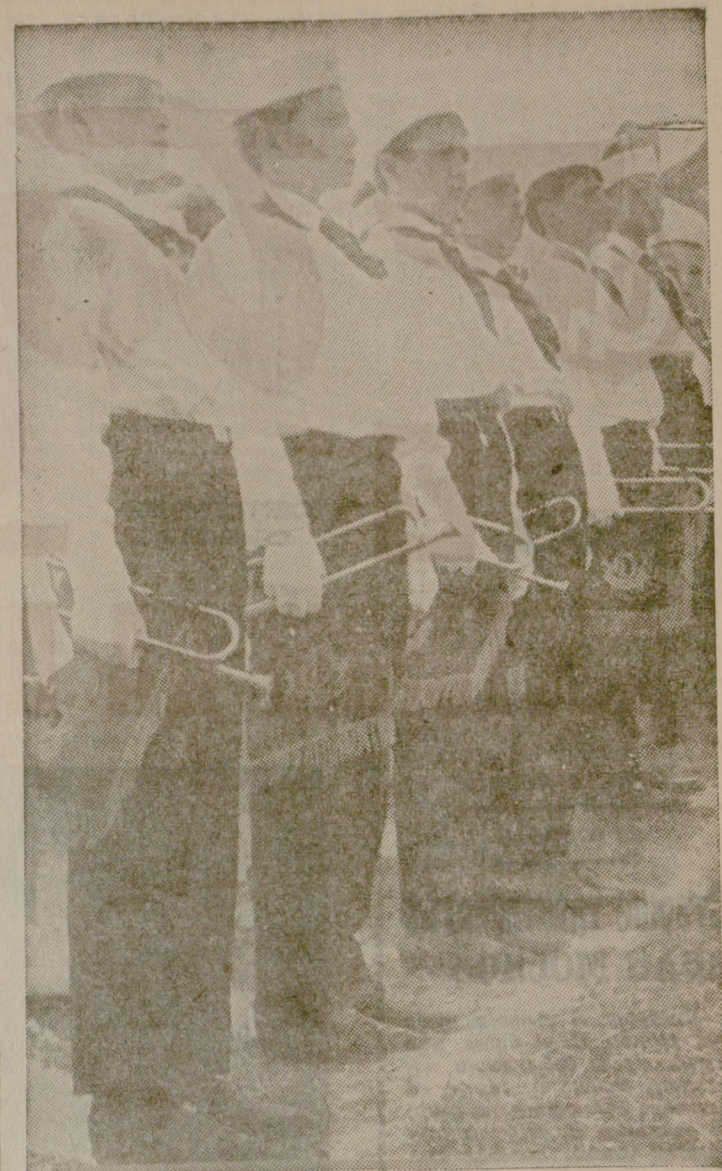
Близко до Пулковските височини, където врагът разполагаше със силна артилерия, мортирите от Балтийски флот, които проявиха голяма храброст, дадохме много жертви. По нареждане на В. И. Ленин оше на следващия ден на този участък от фронта пристигнаха на помощ три батареи. Пулковските височини закипяха като изригващ вулкан. Снарядите разкъсваха телените мрежи на противника и срихаха околните му. Музиките непрекъснато свиреха „Интернационалът“ и други революционни маршове.

Нашият отряд начело с Орджоникидзе се хвърли един от първите в атака. След него като лавина се надигнаха хиляди защитници на новата съветска власт. Врагът беше разбит и прогонен на юг. Керенски бе успял да избяга, а Краснов бе арестуван и доведен в щаба при Орджоникидзе. За нашата победа допринесоха и агитаторите, изпратени от него да разяснят на казаните защо се бием срещу тях.

Болдер обаче в никакъв случай не е само пасивен съзерзател, както по-късно се опитаха да го тълкуват декадентите. Всяка строфа, всеки възглас в неговото творчество е и своеобразен зов към болната цивилизация да се опомни и да се върне към първоначалната жизненост, към антична-

на. Безспорно, тези настроения на поета са импонирали на негодуващата срещу господстващия режим интеллигенция. Затова, когато в 1857 година излиза стихосбирката му „Цветя на злото“, то буквално само за няколко часа бива разграбена от книжарниците. Не така обаче е посрещната книгата от буржоазната критика. Безпощадният укор на Болдер срещу висшето общество, непристойността и богоухулството му веднага предизвикват нейното озлобление. След няколко седмици срещу поета е заведен угулвен процес.

„Цветя на злото“ е книга-изповед на една страшно самотна човешка душа, лутаща се из мрачните лабиринти на голямата град, отчаяна и озлобена. Гробове, разкъсани човешки трупове, зловолия, червни, живи и мъртви, залюляни в бурния танц на смъртта,

На тържествата по случай 90 години от Шипченската епопея сборна група от пионери от Старозагорски, Габровски и Великотърновски окръж. рапортуваха за своята дейност в учението и труда.

Фанфаристи от училище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново възвестяват началото на рапорта.

РЕПЛИКА ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО

Не бих написал тези редове, ако за едно депонощие не се случиха две неща, които провокираха моето обществено чувство на педагог и на гражданин.

Централната улица на Златарица е оживена от превозни средства, може да се каже, депонощие. Живеещите около нея са се примирили с тропота и ръмженето на тежките камioni, с невъобразимия гърм на мотоциклетните ауспуси, с тропотенето на кола и каруци по паважата. По-драгично е обаче другото — високите среднощни горвор на хора, особено на младежи. Връщайки се от кинопрожекции, младите хора сякаш се чувствуват задължени да крещат, да пеят, проинателно да подсвирват едни на други.

Никой не им прави забележка!

А те може би не се и досещат, че има уморени от работна възрастни хора, чийто сън, ако бъде нарушен веднъж, трудно се продължава.

В една неотдавнашна вечер група юноши вървяха по улицата, провикваха се почти неистово: „Бомба, бий!“ и с все сила стоваряха ед-

на дъска върху тротоара, явно за да наподобиават звука от взривовите, които всекидневно се чуват от скалните по новостроящото се жили трасе.

Никой не излезе да папрати забележка на тези юноши. А те ще са утре от тия, които с цяло гърло ще пеят по смълчаните улици в нощта.

В Златарица се чувствувал недостиг от вода за пиене. Пред училищната сграда има чешма с три крапа. Пет-шест ученици четвъртък час се пръскаха с вода от докрай пуснатите кранове пред очите на безразлично минаващи. Когато отидох да им се скарам един от тях нагло отговори:

— Ние се мием! . . . Оня, дете пръскаше, избяга. . .

Тези утрешни граждани да ли ще имат чувство за икономия, когато започнат сами да произвеждат блага? И дали само те ще са виновни, ако станат разхитители на народното имущество?

Струва ми се, че малко се замисляме върху такива уж дребни неща.

Стефан БРЕЗИНСКИ

УСПЕХИ НА МЛАДИ СТРОИТЕЛИ

Големи са успехите на младите от бригадата „Малки дечи“ при ДСО „Стройуправление“ — Свищов. Дневните си трудови норми те изпълняват за 5.04 часа, като дават много добро качество.

М. ТОНЕВА

БЛАГОДАРНОСТ ОТ СЪРЦЕ

Наближава Денят на свободата. Селските труженници ще празнуват този ден с нови социални придобивки. Увеличени са пенсията по старост на възрастните земеделски стопани, осигурени са кооператорите от Горско Кадугерово от същия благодарят на нашата партия.

ването на селските жени по време на майчинство. В продължение на 120 дни те ще получават пълно трудово възнаграждение. За всички тези грижи кооператорите от Горско Кадугерово от същия благодарят на нашата партия.

Гато Чакулов

МЕЖДУ АДА И СПАСИТЕЛНАТА ЗОРА

(По случай 100 години от смъртта на Шарл Бодлер)

енергия; крилата на належащата се разврътват за полет — далечен и волел, към спасителната зора. Негови съвременници си спомнят, че в дните на Февруарската революция са го видели необикновено развълнуван и весел да стреля от барикадите. Малко по-късно, през 1851 година при свалянето на Бонапарт, заедно с Виктор Юго той отново е на барикадите.

С такива бурни години започва и творческата биография на Болдер. Още първите му стихове привличат вниманието на читателите и то не толкова със съвършената си форма, колкото с някаква страна, непозната досега в литературата изостреност и болезненост на чувствата. И гняв, безпоощаден гняв на ожесточен от обкръжаващата го действителност човек, гняв-болка, гняв-за-

кана. Безспорно, тези настроения на поета са импонирали на негодуващата срещу господстващия режим интеллигенция. Затова, когато в 1857 година излиза стихосбирката му „Цветя на злото“, то буквално само за няколко часа бива разграбена от книжарниците. Не така обаче е посрещната книгата от буржоазната критика. Безпощадният укор на Болдер срещу висшето общество, непристойността и богоухулството му веднага предизвикват нейното озлобление. След няколко седмици срещу поета е заведен угулвен процес.

„Цветя на злото“ е книга-изповед на една страшно самотна човешка душа, лутаща се из мрачните лабиринти на голямата град, отчаяна и озлобена. Гробове, разкъсани човешки трупове, зловолия, червни, живи и мъртви, залюляни в бурния танц на смъртта,

неистови крясъци и злокобен смях — това са най-честите символи, с които Болдер рисува смразяващата атмосфера на буржоазното общество. В него няма красота, няма любов, няма мечти. Зли сили дебат навсякъде човека. И дукът му никогам, дори за миг, няма да спре терзанията си. да се успокои. Даже любовта не може да го спаси, защото мъжът и жената са две самотни същества, две сенки на нощта, които вечно се стримат един към друг, но духовно никогам не ще се сблизят.

Болдер обаче в никакъв случай не е само пасивен съзерзател, както по-късно се опитаха да го тълкуват декадентите. Всяка строфа, всеки възглас в неговото творчество е и своеобразен зов към болната цивилизация да се опомни и да се върне към първоначалната жизненост, към антична-

та красота. На съществуващия земен ад той властно противопоставя жаждата си по нещо по-добро, по-хубаво. Действително Болдер не може и не беше възможно за човек с неговия характер и духовен живот, да разбере как да направи реалност този си блян. В това е и неговата трагедия. Той е син на своето време — епохата след потушаването на революцията — с дръзкия си анархистичен бунт против буржоазното общество и неговите крепители, с безизходния песимизъм, в който изпадна след всеки удар на живота.

След „Цветя на злото“ Болдер издава „Малки поеми в проза“, преводи, литературно-критически етюди. И в тях — същите високи изисквания към поетичното изкуство, същото неспокойствие на духа, същата жажда да открива,

да създава нови ценности. Люлял от всички ветрове на времето, разкъсан от остри душевни противоречия, Шарл Болдер рано завършва жизнения си път — той умира през 1857 г. Творчеството му обаче продължава и до днес да вълнува хилядите читатели на литературното наследство по света — преди всичко със смелото отричане на всичко старо, което спъва развитието на обществото напред, с неудържимия копнеж на поета по възтържествуване на потъпканата земя на красота, с благородния му хуманизъм и страстното желание да помогне, да бъде полезен на унижените и онеправданите — онези нещастни жертви на голямата капиталистическа град, които са осъдени вечно да кроят след отровните цветя на злото.

Оттук и високата оценка, която Световният съвет за мир отдава на чувстването на 100-годишнината от неговата смърт. Това е още едно блестящо доказателство за неувяхващата сила и безсмъртието на Болдеровата поезия.

ВЕСЕЛИН МИТЕВ

КООПЕРАТИВНИТЕ ТРАДИЦИИ ПОБЕДИХА

(Продължение от 1 стр.)

„Балканска популярна банка“, а в 1920 г. се ражда клонът на кооперация „Освобождение“. Старите хора — учредители с радост си спомнят и говорят за създадените през 1925 г. винарска кооперация „Мискет“ и за първата кооперативна консервна фабрика.

По-късно към кооперация „Съединение“ са създадени кооперативен свинарник, птичарник, закупени са трактор и вършачка за кооперативно обработване на земята. За подобряване на битата на населението още през 1911 г. килифарската община решава да се включи, заедно с Велико Търново, в кооперативно водоснабдяване на селото. Пак с Градския съвет — Велико Търново през 1926 г. бива изграден синдикат за електроснабдяване на селото и града.

Истински разцвет обаче кооперативното движение получи след 9. IX. 1944 година. През 1946 г. в Килифарово бе изградена първата шишавка производствена кооперация в околността. Само за няколко години след това са основани още 5—6 кооперации от различни отрасли.

По-късно те образуваха единната кооперация „Пенчо Цонев“, в която са обединени силите на всички занаятчийски работници. Сега в занаятчийския комбинат има цехове за изработка на модерни части за консервна промишленост, за амбалаж, дограма, мебели, рендета, облекло, обувки — всичко 12 основни цеха. Тук намират препитание повече от 260 млади хора, а планът за производствената им дейност през 1967 г. е 1 000 000 лева.

Килифарчани бяха готови да изградят първото в околността кооперативно земеделско стопанство и ако не бе решението на Околийския комитет на Партията то да бъде създадено в Русаля, щяха да осъществят намеренията си. През август 1947 г. бе сложено началото на бъдещия голям кооператив — вторият във Великотърновска околност. Тридесет и четири смелчаци, убедени кооператори, сложиха подписа си под учредителния протокол. Тридесет и двама мъже и 2 жени, от които 18 комунисти, 5

земеделци и 13 безпартийни, започнаха новата история на селото. Заедно с младите кооператори Александър и Янко Стефански и Тодор Първанов, в редиците на основателите бяха и старите комунисти Косю Кукуверов — кмет на Килифарската комуна от 1928 г., Станчо Качанов — първи председател на стопанството, Иван Генчев, Минчо Радупов. Сдружените земеделци Цони Пенчев, Петко Маринов, Иван Събев и безпартийните Тотю Качанов, Стефан Куларов и Пенчо Русинов бяха едни от първите които сложиха под писи си. Една от двете жени беше баба Йова Саралиева, жената на убития от фашистите палачи Георги Саралиев — кмет на комуната от 1920 година.

Тези няколко десетки убедени кооператори до края на годината преодолеха много трудности, свързани с изграждането на кооперативното стопанство. Те слушаха насмешките на замомните земеделски стопани, но не спряха по средата на пътя. От 34 души, с около 800 дка земя през 1947 г., те станаха 525 през 1954 г., а обработваемата земя — 11 400 декара. Сега кооперативът е вече здраво икономическо звено.

Укрепва консервната кооперативна фабрика, потребителната кооперация, изгражда се нов цех за металообработване. С всяка измината година икономиката на селото все повече се подобрява, повишава се и жизненият урив на селяните. Килифарово доби напълно градски вид, създават се условия за живот, близки до градските. Наред с киното, което навлезе в бита на хората тук още от 1912 г., сега в селото има 535 радиопарата, 167 телевизора, 298 мотоциклета, 13 леки коли. На мястото на старите къщи израснаха нови. Изчезнаха старите сокаци и на тяхно място са опънати широки, прави асфалтирани и шосирани улици.

Да пожелаем на основателите на кооперативното стопанство дълъг и щастлив живот, а на младите — активна трудова и обществена дейност, за да станат нашите кооператори още по-заможни.

Георги МИХАЙЛОВ

За изработването на прецизни везни и теглоръстемери са необходими висококачествени детайли. Стругарите от ДЗав в Лясковец се борят не само за преизпълнение на трудовите си норми, а и за осигуряване на качествени детайли.

На снимката: петоразредникът-стругар Марин Димов един от най-добрите качествастици в завода

Сн.: М. МАНОЛОВ

Предсеитбена подготовка

Заедно с другите селскостопански работи кооператорите от ТКЗС — Овча могила се подготвят и за есенната сента. В трите стопански двора са почистени 610 т семена, от които 580 т пшеница и 30 — ечемик. Почтиват се семена само от изпитаните високодобивни сортове пшеница. Изпратени са вече проби от почистените семена в семенеконтролната инспекция. Успоредно с подготовката на семената се извършва и ремонтът на прикачния инвентар.

Прибират се вече и пролетните култури. Освобождаването на площите, заети от тях, ще улесни подготовката за сента. Близко седмица комбайните берат слънчоглед. Тази година прибирането му се извършва напълно механизано. Към комбайните са придалени ремаркета, които събират слънчогледовите пити и ги откарват за силажирание. Прибран е слънчогледът от повече от 1800 декара. На първо място е бригадата на Христо Иванов, която само за три дни обра 327 дка слънчоглед.

От 15 август започна ваденето и на цвеклото. Благодарение на създадената добра организация в полевъдните звена на двете бригади в Овча могила, са освободени вече над 300 декара. Средният добив се очерта да бъде 3000 кг от декара.

С този усилен темп на работа кооператорите и механизаторите от стопанството в Овча могила ще посрещнат Празника на свободата и ще го отпразнуват доводни от своя труд.

П. Панчев

НАСЪЩНИ ЗАДАЧИ ПРЕД ТЪРГОВСКИТЕ КОЛЕКТИВИ

Планът за стокооборота през седемте месеца е изпълнен 104,3 на сто, като е постигнат ръст 14,3 на сто, планът за печалбата през полугодия е изпълнен 113 на сто. Въпреки това все още в търговската мрежа на окръга липсват някои стоки. От една страна, не се удовлетворяват заявките на търговските организации от Министерството на вътрешната търговия, Централния кооперативен съюз и Държавното търговско обединение, а от друга някои стоки не са заявени в достатъчни количества. В окръга не са задоволени нуждите на населението с трикотаж, жарсе, тропикал, електроматериали, стъклария и др. В магазините се допуска да липсват стоки, като шиферни панталони, каскеги, сандали и др., които се произвеждат в голямо количество в нашата промишленост и могат да се доставят от търговските организации. Такива случаи има в Държавно търговско предприятие „Нармаг“ — Велико Търново, ДТП „Градска търговия“ — Павликени и др. В складовете на Окръжния кооперативен съюз — Свищов няма половлак, бравди, чукчета, пили, панти, течен лак за печки и др., които не са дефицитни и могат да се доставят от производствените предприятия. В бъдеще за подобряване структурата на стоковите фондове се налага промяна в работата на търговските органи-

зации и създаването на нов сектор „Проучване на пазара“, който да организира и ръководи работата по потребителското търсене.

За по-пълното задоволяване нуждите на населението през тази година се постави задачата търговските организации да осигурят допълнително стоки за 10 милиона лева. Като най-прогресивна форма за увеличаване продажбите на дребните стоки са магазините за 1001 стоки. Такива магазини във Велико Търново бе открит от ГПК „Наркооп“. Той се посрещна с голямо задоволство от населението и реализира добри икономически показатели. До края на годината такива магазини следва да се открият в Горна Оряховица, Свищов, Павликени, Лясковец, Полски Тръмбеш и Елена.

Друга задача, която предявява социалистическата търговия, е постоянно да се подобрява материално-техническата база. Бързото нарастване на населението в градовете и селските села налага по-ефективно да се устройва новата търговска мрежа. Да се оформят нови търговски микрорайони, районни центрове и т. н. Народните съвети и търговските организации следва да вземат мерки за своевременното завършване на пусковите обекти. В това отношение сериозно изостава строителството на търговската сграда в Павликени, на магазините в жилищните блокове „София“,

„Москва“, „Варшава“ — Велико Търново и др. Не трябва да се допуска строителство на жилищни блокове без магазини, особено в новозастроените квартали. Необходимо е на базата на перспективните планове общинските народни съвети и търговските организации да разработят петлетни програми по години до 1970 г. за строителство на търговски магазини, да се премине към строителство на големи търговски обекти, като супермаркети, универсални магазини. „Дом за обзавеждане“, „Дом на модата“, в които значително се увеличава ефективността на квадратен метър търговска площ.

Друг проблем е техническият прогрес в търговията. По този въпрос бе издадено специално постановление на ЦК на БКП и с голяма острота се поставиха задачите, които трябва да се решават от административните и профсъюзните ръководства. В предприятията се изграждат организационни звена за проучване и внедряване на въпросите по техническия прогрес. Тези звена трябва най-компетентно да изучават проблемите по потребителското търсене, по стокопредвиждането, по организацията на труда и т. н. В близко бъдеще е хубаво основните усилия на търговските колективи да се насочат към разширяване на модерната техника за продажба на стоките, като про-

дажба по предварителни поръчки, доставка на стоки по домовете, търговия чрез кореспонденция, продажба на полуготово облекло и др.

Това налага търговските организации да проявяват по-голяма възкиселост, за да приемат некачествени стоки, като ги връщат на производствените предприятия или ги предлагат за преоценка. Големи задължения имат търговските работници и по отношение културата на обслужването. В писмото на д-р. Тодор Живков от 10 април т. г., изпратено до Градския комитет на Отечество-

ният фронт в София, (но то важи и за нас) се обръща сериозно внимание на лошата хигиена в магазините и заведенията за обществено хранене. Въпреки взетите мерки, културата на обслужването и хигиената не отговарят на изискванията. Не са малко обектите, в които се поддържа лоша хигиена, не се подреждат стоките, не са в добър ред складовите помещения, натрупват се големи количества амбалаж и т. н. Засега редица профсъюзни и стопански ръководства пренебрегват този въпрос и не оказват компетентна помощ на търговските работници за поддържане на образцова хигиена в търговските обекти.

Д. ДИМОВ

ТЕМИ НА ДЕНЯ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА КАРФИОЛА

В района на ДСП „Бугарплад“ — Горна Оряховица има засадени около 7000 дка с карфиол. Ако се положат добри грижи за отглеждането му, ще се произведе над 10 000 000 глави годни за консумация. Като се има предвид, че средно една глава се продава на 10—15 стотинки, то в касата на стопанствата от тази култура ще влязат над 1 000 000 лева. С карфиола има голяма възможност да се компенсират нанесените щети от палналите в много стопанства градушки. В много стопанства Драгоман, Дзуклия, Полна, Пчище, до днес нямат по над 2000 бройки или над 350 лева доход.

Необходимо е обаче да отбележим, че не от всички стопанства се ползват навреме нужните грижи. В ТКЗС — Карамис, Сухинало, Стражица, се забавя с поливането, подхранването, окопването и борбата срещу вредителите. Не е късно още и всички посевы могат да се оправят, ако се вземат бързи и енергични мерки. Може да се получат високи добиви и годен за износ карфиол.

Наскоро се наблюдават поражения от бълхата, а ниската и от зелената мошница. Без отлагане трябва да се организира прашено или пръскане по указание на агрономите, като това мероприятие се извършва при липсата на поливане. Поразила листна меса освен не става причина да се затормозят развитието на растението, но нарушава и едно от основните изисквания на износа — листата да са напълно запалени.

Системната обработка на почвата е повече от задължителна, с оглед посевът да се държи винаги чист от плевели и почвата — в разрохкано състояние. Но и това не във всички стопанства се извършва редовно. Друго важно мероприятие, с което се решава количеството и качеството на добива, е торенето. В зависимост от това дали е извършено основно торене и в какви торове, като се изхоли от сегашното състояние на посева, трябва да се организира подхранване и при всички случаи 1—2 шербетування. Осигуряването на достатъчно хранителни вещества в лесно достъпна форма гарантира високи и качествени добиви.

Без редовна полявка на карфиола са немислими каквито и да са били резултати. Растенията имат силно развити, но плътна коренова система, което налага тички, но често поливки. Всяко засущване, макар и кратко-трайно, става сигурна причина за намаляване на добива и влошаване на качеството. Много важно мероприятие, което често се забравя от производителите, е засенчването на формиранияте се ружки, с цел да се запази снежно-бял цвят. Това се постига чрез заваряване на престовете на два външни листа в момента, когато започне образуването на главите. Всяко пожълтяване на последните силно понижава качеството им.

И последното мероприятие, това е системно да се режат и правилно приготвят готовите глави. Забавянето става причина за похабяване на част от производството.

Петър ПОПОВ
началник отдела при ДСП „Бугарплад“ — Горна Оряховица

Локомотивно депо — Горна Оряховица

търси

обща работници и шлосери за ремонт на парни и дизелови локомотиви.

На работниците се осигурява безплатно пътуване от местоживеенето до местоработата им.

ДЗС—с. Соколово, Габровски окръг

търси

1. Началник ремонтна работилница — 1;
2. Главен майстор — 2;
3. Електромонтьор по автомобили — 1;
4. Автомобилни и тракторни монтьори — 3;
5. Трактористи — 3;
6. Бригаден механик — 2;
7. Отчетник на тракторна бригада — 1;
8. Шофьори — 4.

Постъпване веднага.

Заплащане съгласно щатните таблици.

Справка: „Личен състав“.

Ансамбъл за народни песни и танци „Сидер войвода“ — гр. Горна Оряховица

обявява конкурс

за попълване на съставите с нови самодейци: хористи, танцьори, кавалджии, гъдулари, гайдари и други изпълнители на народни инструменти.

Конкурсът ще се проведе в гр. Горна Оряховица на 24 септември 1967 година, неделя, от 9 часа преди обед, в репетиционната зала.

При ансамбъла се изгражда и детски танцов състав. За попълването му се приемат момчета и момичета от 12 до 16 години, живущи в гр. Горна Оряховица.

За подробни сведения търсете телефони: 41—59 или 52—79.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

4—2

Продавам запазена полумасивна къща с 1,3 дка дворно място—центра с. Пчище, Габровски окръг. Срок за продажба 10. IX. 1967 г. Справка: Мария Иванова Пенева — с. Пчище.

Строително промишлено предприятие — Горна Оряховица

разполага

с излизни основни средства:

1. Два броя самоходни шасита — български;
2. Мотокар — изработен с нов двигател „Баркас“;
3. Мототрицикл „Балкан“;
4. Товарно ремарке — 5 тона;
5. Гравитачна бетоначка — 500 л.

Горните основни средства се продават от предприятието по остатъчна стойност.

Справки: отдел „Счетоводен“, тел. 53—20.

3—1

Електромонтажно управление — Горна Оряховица

търси

1. Електромонтьори от всички разреди — може и начинаещи.
2. Машинни монтьори — оксигенисти и електроже-нисти.
3. Автомонтьори.
4. Товарачи на камиони.

Заплащане по тарифните условия и сделно-разредната система.

Справки: Управлението — гара Горна Оряховица, номератор 45—70 и 41—41 — директор.

ДЪРЖАВЕН ЗАВОД ЗА АВТОМАТИЧНИ ВЕЗНИ — гр. ЛЯСКОВЕЦ

търси

двама леяри от I до V разред; един началник склад на материалите.

Заплащане съгласно новите щатни таблици.

Справка: „Личен състав“ при завода.

3—3

ДЪРЖАВНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА продава

лека кола „Шкода-Фелиция“ и лекотоварна кола „Варшава-Пикап“. Желаетелите да закупят колите да се явят на 5 септември т. г. в 8 часа в предприятието.

ТПК „Метал“ — Велико Търново

търси:

шлосери от III до VIII разред;
стругари от III до VIII разред;
леяри от III до VII разред;
ученици за шлосери, леяри и стругари.

Заплащане по сделната система. Постъпване веднага.

Справка: отдел „Личен състав“, тел. 34—28.

Завод за радиоприемници —

Велико Търново

откри

СПЕЦИАЛЕН МАГАЗИН

на ул. „Д. Благоев“ 49 —

Велико Търново

В магазина са пуснати в продажба кондензатори, съпротивления, транзистори и др. радиочасти за всички видове лампови и транзисторни радиоприемници.

Граждани, радиолюбители и ръководители на кръжоци по радиотехника от ДОСО, училища и институти, посетете специалния магазин, за да си набавите необходимите радиочасти.

4—1

ОП „Водоснабдяване и канализация“ — Велико Търново

търси:

Среден електротехник — 1;

Монтьор-шлосер — VII разред — 1;

Машинен монтьор — VI разред — 1;

Ел. монтьор — VI разред — 1;

Двама шофьори.

Справка: тел. 36-25.

ДСП „Пласмент и снабдяване със строителни материали“ —

Горна Оряховица,
„Ив. Вазов“ 22

за силосите за цимент — кв. „Калтинец“;
КОМПРЕСОРСТ — VI р.;
заплата 102 лв.; ТАКЕЛАЖНИЦИ — 2, със заплата по 90 лв.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА
За справки: тел. 42—63
и 40—36.

2—1

Борба

ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА ВЬЕТНАМ

(По случай националния празник на ДРВ—2 септември)

Втори септември е рождена дата на Демократична република Виетнам. На този ден преди 22 години бе провъзгласена нейната независимост и бе създадена първата в Югоизточна Азия на роднодемократична държава. През тези две бурни и напрегнати десетилетия виетнамският народ доказа и доказва решимостта си да отстоява своето право на свобода и независимост. ДРВ се роди в огъня на национално освободителната борба против японските окупатори. Разгромът на хитлерофашизма в Европа и довеждането на японския милитаризъм до капитулация дадоха силен тласък на национално-освободителната борба на виетнамския народ. Августовската революция през 1945 година, чието начало бе поставено с решението на Коммунистическата партия на Индокитай за въоръжено въстание, помете и окупаторите, и техните слуги. Властта в страната премина в ръцете на народа. Опирайки се на опита и помощта на социалистическите страни и преди всичко на Съветския съюз, ДР Виетнам направи бързи стъпки в създаването на собствена промишленост. Примерът на Демократична република Виетнам не можеше да не стане заразителен за всички народи от Югоизточна Азия, които все още продължаваха да живеят под ботуша на колонизаторите. Победоносна националноосвободителна революция и успехите в социалистическото строителство вдъхновяваха и окуражаваха съседните народи, но и същевременно предизвикваха страх и озлобление сред бившите чуждестранни окупатори. И те решиха да се върнат отново. ДР Виет-

нам можеше да търже кратък срок да се радва на мирен живот. Нейният народ влезе в жестока схватка с френските колонизатори. Заредиха се години на всенародна война с окупаторите. Победа та при Диен Биен Фу беше заключителният акорд на успешната борба, която завърши с подписването през 1954 година на Женевските споразумения. Обаче отново извоюваната свобода и независимост бързо се оказаха под заплахата на американския империализъм, който се зае „да поправи грешките“ на предишните поробители. Женевските споразумения за обединяване на Виетнам бяха грубо погасени от американските империалисти, които започнаха разбойническа война срещу южновьетнамските патриоти. Външната и вътрешната реакция се обединиха в Южен Виетнам, за да смажат съпротивата на народа. Господари и слуги подложиха на огън и мъчения младо и старо, но всичко беше напразно. И тогава Вашингтон реши да компенсира неуспехите си срещу южновьетнамските патриоти, като прекъсна войната на север от 17-ия паралел. И ето вече три години (от 5 август 1964 година) американски военновъздушни армии изсипват смъртоносните си товари върху мирното население на ДР Виетнам, върху градове, заводи, електроцентрали, мина, бентове, училища и болници, пътища и мостове. А от 22 август т. г. самолети от военновъздушните сили на САЩ извършват нови варварски нападения над столицата на ДР Виетнам.

Как другояче може да се пречеци новата ескалация на американската агресия срещу ДР Виетнам освен ка-

то компенсация за провали в военнополитическата тактика и стратегия на американската военщина в Югоизточна Азия. Толкова желаният политически стабилитет в Южен Виетнам продължава да бъде абсолютен на химера. Насрочените за 3 септември избори в Южен Виетнам по начало са загубили всякаква стойност, защото даже политически дейци в САЩ признават техния мошенически характер. САЩ няма на кого да се опрат в Сайгон освен на военната хунта, която също не е единна. Надеждите, че с бомбардировките ще бъде принудено ДР Виетнам да се огъне, се оказаха също нереални. Наистина бомбардировките причиняват щети, но те не предизвикваха икономически хаос, нито отчаяние сред населението. Тъкмо напротив, виетнамският народ показва удивителни прояви на военна и гражданска доблест, устойчивост и решимост да во-ди борбата до победен край. В тази борба той не е сам. Съветският съюз и другите социалистически страни оказват не само дипломатическа и морална, но и голяма икономическа и военна помощ. НР България също има своя дял, своя принос в героичната борба на виетнамския народ.

В деня на неговия най-голям празник всички прогресивни народи сърдечно поздравяват братския виетнамски народ и в сегашните тежки изпитания му изказват своето съчувствие, своята непокълбима вяла да му оказват всеотдайна подкрепа в борбата против американския империализъм, в борбата за свобода, независимост и мир.

Н. ВАСИЛЕВ

СНИМКА ОТ ЮЖЕН ВЬЕТНАМ. След успешното нападение над американската военновъздушна база в Да Нанг бяха убити 18 и ранени тежко 180 американски летци и морски пехотинци, 42 самолета бяха унищожени или повредени. На снимката: така изглежда американската военновъздушна база в Да Нанг след нападенията.

Бюро за туризъм „Пирин“

Всички членове на Българския туристически съюз със задоволство посрещат 163-то разпоредение на МС, от 23 май т. г., за разширяване на материалната база на БТС. С това разпоредение се утвърди и Бюрото за туризъм „Пирин“, изграденото към Централния съвет на БТС през 1965 г.

Миналата година се създадоха филиали на Бюрото към някои окръжни

съвети на БТС. Такаъв филиал се откри и във Велико Търново.

В какво се състои дейността на Бюрото за туризъм „Пирин“?

Бюрото организира вътрешни и международни екскурзии, а също така посреща чуждестранни групи в нашата страна. Вътрешните екскурзии се провеждат по маршрути, каквито желат туристите, а пътуването се извършва с влак или автобус, по тяхно желание. Пътуването с влак е с 50 на сто намаление. Бюрото осигурява места за нощуване предимно в туристическите домове или в спални, където туристите заплащат нама-лена такса.

Бюрото организира и международни екскурзии до всички социалистически страни, като пътуването се извършва със самолет, кораб и др. Групите за чужбина се състоят от 25 до 30 души. Осигуряват се храна, нощуване, културни развлечения, като се дават и достатъчно валутни пари за

лични нужди. Международните екскурзии са на достъпна цена, поради това, че Бюрото ползува услугите на туристическите организации в социалистическите страни.

Авторитетът на Бюрото за туризъм „Пирин“ бързо нараства. Гражданите постоянно търсят неговите услуги. Това се потвърждава от броя на екскурзиите и на участниците.

В нашия окръг по линията на Бюрото през 1965 г. е организирана една международна екскурзия с 30 участници, през 1966 г. — пет групи със 140 участници, а през настоящата година имаме 13 групи с 320 участници.

Колективът на Бюрото е поел обещание през юбилейната международна туристическа година да положи още по-големи усилия за задоволяване на нуждите на пътуващите както в България, така и в чужбина.

Вл. ЧОТЮКЛИЕВ

ЗА ПО-ВИСОКИ УСПЕХИ В УЧЕБНАТА И ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА

(Продължение от 1 стр.)

телно изискват да се извърши истински прелом в нашата идеологическа и възпитателна работа. Ето защо в решенията на IX конгрес, в речта на др. Тодор Живков пред събранията на писателите и в редица други документи на ЦК на БКП е разработена широка програма за комунистическото въз-

питание на трудещите се и младежта. В сегашната обстановка на преден план на идеологическия фронт излизат проблемите на класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на нацията и особено на младежта.

Др. Стоянов се спира на въпроса за отчаяните опити на империализма за контраоастъпление, с цел да се спре развитието

то на световно-революционния процес. Той обоснова необходимостта от изграждане на научен мироглед, класово-партийно закаляване на народа и преди всичко на подрастващото поколение. На той фон разглежда ролята на директора като централна фигура за подобряване на учебно-възпитателната работа и осигуряване политическото ръководство на училището. Обърна внимание за обучението по история и български език, както и на основни на комунизма в средния курс, говори за стила и метода, за високостепенността.

Пълнолунието ще бъде на 18 септември, когато Луната свети през цялата нощ. Последната четвърт е на 26 септември, тогава Луната изгрява около полунощ.

Планетата Венера през септември става Зорница. Рано сутрин тя блести ярко на изток, а под нея е светлият Юпитер. Сутрин на юго-запад се вижда и Сатурн с пръстена.

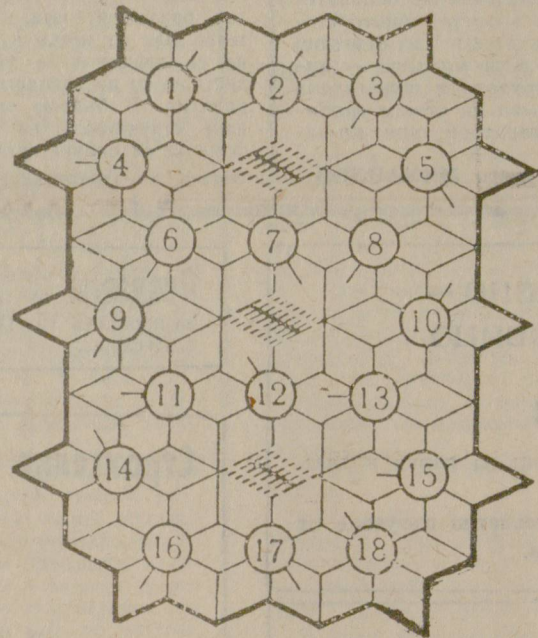
Вечер от планетите се вижда само червеният Марс — на юго-запад.

Христо Петров
метеоролог

КАКВО ЗНАЕТЕ ЗА СЪВЕТСКАТА СТРАНА?

Думите са шестбуквени и започват от катката с чертичката и имат следното значение:

1. Съветски космически кораб, с който летя първият космонавт в света.
2. Световноизвестен руски физиолог.
3. Езеро в Съветския съюз, най-дълбокото в света.
4. Презимето на съветския писател, автор на романа „Синът на полка“.
5. Съветски изследовател в Централна Азия (1863—1935 година).
6. Герой от роман в стихове на Пушкин.
7. Велик руски писател, драматург и баснописец (1769—1841 г.).
8. Крайцерът, възвестил Октомврийската революция.
9. Река в Северозточната част на СССР.
10. Велик руски композитор, родоначалник на руската класическа музика.
11. Град в Русия, свързан с нашето опълчение.
12. Езеро в Европа.
13. Важен каменноуглен басейн в СССР.
14. Опера от Чайковски, дълга на която е написана поемата „Полтава“ от Пушкин.
15. Един от най-големите центрове на машиностроение в СССР.
16. Столицата на Арменската ССР.
17. Руски флотоводец (1744—1819).
18. Изобретателят на стереоскопичното кино.

Астрономически сведения за септември

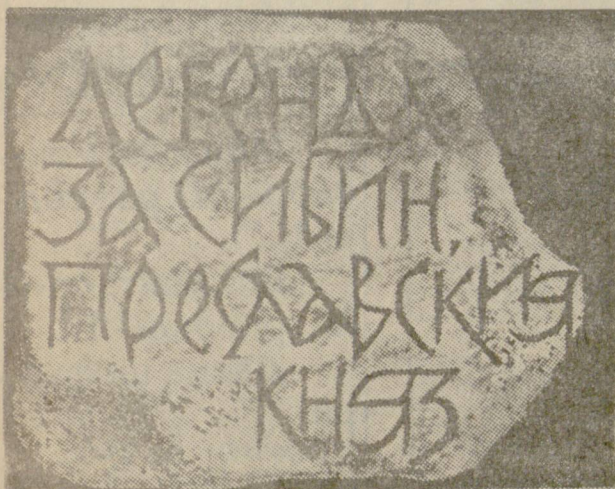
В началото на месеца слънцето изгрява около 5 часа и 44 минути, залязва — около 18 часа и 57 минути. Продължителността на деня е 13 часа и 11 минути. В този следващ ден слънцето изгрява с 1 минута по-късно и залязва с около 2 минути по-рано. В края на септември изгревът е в 6 ча-

са и 15 минути, залязът — в 18 часа и 4 минути и денят е намалал на 11 часа и 49 минути.

На 23 септември е началото на есента.

Полнолуние ще имаме на 4 септември. Първа четвърт — на 11 септември. Тогава Луната залязва към 23 часа.

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

РОМАН
8

Царят се появи в дълъг скрамангюн от скъпи кожи, под който се подаваха краищата на бялата хламиди и пурпурните ботуши. Синовете на двама боляри придържаха пешовите на скрамангюна и позволяваха да се вижда отдолу тъканата със злато и обисипана със скъпоценни камъни дреха, изпъната като филон, както и позлатените кръстообразни навици по нея, символизиращи бинтовите на Христа в гроба. Под короната с кръст на бузите му лътиха като ледени висулки перпендикуларите, които се съединяваха под късата червеникава брадичка. Сибин беше поразен от неговия уухнал, напрегнат и мрачен израз. Някогашният красавец беше се привел и състарил. Неспокойните му очи шареха по лицата на болярите и епископите. Посрещан от патриарха, който го въведе в църквата, Борил седна в своя трон със скиптъра и къблото в ръце. В празния трон до неговия поставиха евангелие, обковано със злато и бисер, в знак на мъчливо пришествие на Христа.

Утринната започна с Давидови псалми и негово царство го желя да вземе участие в литургията. Борил имаше духовен сан дякон и това му даваше право да свещенодейства.

Протокелийтът, дълъг и мъншав, прегърбен като хрът, пое жезъла и къблото, царят колебани пред олтаря и зачете един псалм с глук и развълнуван глас. „Не влизай, господи, в съд с този раб, защото пред тебе няма да се оправдае нито един от живите...“ „Свещта,

която един дякон държеше пред страницата, трепереше, както трепереше и Борилевият глас.

След прочитането на псалом царят влезе в олтаря.

В двора зашумяха. Болярките и знатните госпожи се обръщаха към нартиката, където задрънчаха веригите на главните сеящи на ереста. Стражата ги въвеждаше. Преддверието се изпълни с тиха глътка, която премина в шумукане и постепенно затихна, щом Борил отново се настани в трона си.

Облегнал лакти на тесния трон, князът гледаше окапана с въскъ мозаичен подиум край олтаря — зеленикавото и синьо стъкло отразяваше с приказна пищност светлините и златните нимби по иконите. Утринната свърши и последното амин го накара да трепне. Беше забравил да се кръсти.

Червената пътека, постлана от олтаря до преддверието, се откри под краката на знатните госпожи, дошли със синовете и дъщерите си. Двама го-логлави войници извеждаха от нартиката най-възрастния от богомилските апостоли. Бос, с черно расо, без пепел на главата — знак, че не се е разкайвал, теотокът пристъпваше бавно, дрънчейки с веригите си. Беше висок, с малка глава и редки коси, очевидно скопеч.

Нито един от пръстите на мършавите му крака не помръднеше, когато самият патриарх му задаваше обичайните въпроси. Той отрече черковните тайнства и обреди, кръста и чудесата на Христа, който според него не бил живял, понеже бил само чисто слово, изпратено от бога на земята да спаси човечите. Вторият, Тодор, космат и черен мъж, започна да проповядва, без да се смути ни най-малко, обаче щом се изправи пред съда. Нито постите, нито изтезанията

не бяха сломили снагата му, чийто гръб напомняше прегънат чучал.

Разпитът на двамата премина сухо и кратко. Патриархът и епископите избягваха да влизат в спор с тях, защото се бояха от ясната им мисъл и от острите им езици.

По лицето на царя се четеше облекчение и задоволство. Клирът тържествуваше — толкова очевидна беше вината на тия Сатанайлови ученици, че нямаше какъво да се прави повече.

Вгълбен в своите мисли, князът се сепна от възгласите на жените в притвора. Стражата извеждаше от нартиката по-силен теоток. Една жена възкликна: „Света Богородице, спа си го!“. Шепотът и възклианията минаха на вълни под ку-пола на храма.

Воден от войниците, между жените се появи висок мъж в дълго расо. Руси кърди обкръжаваха бледото му лице и падаха по рамената. Очите, сивосини с черни зеници, изглеждаха са страшни с тихата си загриженост и дълбока чистота. Той вървеше леко и плавно, сякаш босите му крака не стъпваха върху червената пътека, а ходеха по въздуха. Сред настъпващата тишина се чу прашенето на свещите и тъпият звън на веригите.

На Сибин се стори, че светлината в черквата помръкна предъчезащото лице на богомила. „Къде съм го виждал, насти или наяве? И кой е той?“ — питаше се князът. Ангелски властната глава премина край него — високото, чисто чело, правият гръбкът нос и краищата уста. Богомилът застана пред съда. Светлината на свещите падаше върху русата му коса, край която се появи сияние. Жените се придвижиха не удържимо към средата на черк-

вата. Гласът на патриарха прозвуча меко:

— Добре, целият град те познава и скърби за твоето заблуждение. Отречи се от скверната ерес и се върни в лоното на светлата православна църква. Чрез нашето и твоето мо-

говорът на богомила звучно отекна и в напрегнатата тишина на княза се стори, че още се носи из храма.

Вялата митра на патриарха неодоливо се заклати, прощарената му брада мина по мантията като метла.

литствуване бог ще прости заблуждението ти и ти ще получиш по-висок сан от той, който имаше преди, защото намерената овца е по-скъпа на господата от другите. Негово парство иска да те приближи към себе си и да те въздигне.

— Защо, твое светейшество, искаш да угаси светлината в душата си и ясанотата на своя разум? Нали ти трябва да пазиш неговия пламък да не угасва? Духовният сан се придобива не чрез обреди и царска милост, а чрез чистота на сърдечето и високи помисли. — От-

— Светилника го държи пред-чистата православна църква. Господ е казал: „Този, който слуша вас, слуша мене“. Не упорствуйвай и не се влачи подир сянките на нечестие, които не се покориша на тая православен събор. Те ще бъдат анатемосани и азъ ще се отвори да приеме душите им. Съжали стария си, почитан от всички нас твой баща.

В един трон до стената в притвора, закрил лицето си с ръцете, изхълпа побелял старец.

— Не ме изкушавай със синовната обич, твое светейшест-

От понеделник, до неделя включително, кината в градовете на окръга ще прожектират:

Велико Търново: „Девети септември“ — „Убиецът от оня свят“ и „Тринадцата“; „Искра“ — „Дакти“; „Трудов фронт“ — „Момичето на Бубе“ и „Тигърът на седмте морета“; Липово — „Космос“ — „Дакти“; профсоюзно кино — „Въстание“ и „Разказ за М. Фрунзе“; „Хармоника“; „Съкровището на румънското изкуство“.

Горна Оряховица: „Напредък“ — „Опачено семейство“ и „Тигърът на седмте морета“; профсоюзно кино — „Марши на Наполеон“ и „Голата пастирка“.

Свиштов: „Алеко Константинов“ — „Големият ресторант“; „Академия“ — „След сезона“ и „Капитан Леш“.

Павликени: „Димитър Стоянов“ — „Две години над пропастта“ и „Чичо Томовата колиба“.

Лясковец: „Христо Ботев“ — „Дългият поход“; „Непоправимите“ и „Кавказка пленница“.

Елена: „Христо Ботев“ — „Пред войната“ и „Силният удар“.

Полски Тръмбеш: „Коста Стоянов“ — „Хора от фургоните“ и „Проверка“.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

Дневна дежурна аптека във Велико Търново през идната седмица ще бъде аптека № 3, ул. „Георги Димитров“ 44, тел. 39-91. Нощната дежурство се вършива от нощната аптека на ул. „В. Левски“ 33, тел. 39-70.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РЪГ

Днес: Локомотив ГО — Чардафон; Оряовец Г6; Урзе: Дунав — Кърпачев; Локомотив ПЛ — Левски Лясковец; Сетавица; Спартак — Септември; Доростол — Волон; Септ. слава — Бенковски; Левски Лом — Локомотив РС; Етър — Миньор.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 2. IX.

17.00 — Световно първенство по класическа борба — предаване от Буквареш; 19.30 — Филмът на милионери; 20.00 — Огън в нашия живот; 20.00 — По света и у нас; 20.15 — Национален празник на ДР Виетнам — слово на посланика в лондон; 20.30 — „Фалшивият катор“ — унгарски игрален филм; 22.00 — Песна камера; 22.45 — Унгарска раса; 23.00 — Балет от М. Равел (повторение); 23.05 — Новина.

НЕДЕЛЯ — 3. IX.

Световно първенство по класическа борба; 15.15 — Филмът на милионери; 15.30 — Футбол: Локомотив (СФ) — Тракия (ПЛ); 18.40 — Новина; 18.50 — Детски филм; 19.10 — За любовта и честта; 19.30 — Културен живот; 19.45 — Разказ на източен здравец; 20.45 — Разказ на източен здравец; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортен екран; 20.35 — „Сбогуване с тишината“ — рецитал от нови стихове на Дамиян Дамиянов; 20.55 — „Трета младост“ — съветски игрален филм.

ПОНЕДЕЛНИК — 4. IX.

18.55 — Новина; 19.05 — „Нашият капитан“ — повторение; 19.35 — Режисурата; 19.50 — „Лека нощ, дещал“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортен екран; 20.30 — Мелодия на месеца — „Песен мой, обичай ме“; 20.45 — Разказ на източен здравец; 20.55 — Разказ на източен здравец; 21.00 — Септемврийското въстание; 21.00 — „Труд и ритъм“ — предпразнично икономическо предаване с поздравителен концерт; 21.50 — Телевизионен театър: „Дамата и смъртта на миса“ от Весели Ханчев (повторение); 22.35 — Новина.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА

В брой 105 на в. „Борба“ в информацията под заглавие „Учредително събрание на Окръжния кооперативен съюз“ е пропуснато името на др. Никола НИКОЛОВ, който бе избран за заместник-председател на изданиния комитет на единия Окръжен кооперативен съюз.

ко, защото обича към бога стои по-високо от синовата. Светилникът в душата ми е преминал от моя баща и ако се отрече от него, ще се отрече от баща си. Черквата е там, дето са истинските християни. Сам Христос е казал: „Дето има събрание в мое име, там съм аз.“ Всеки човек е храм на живия бог и всеки чрез бога е съдник на себе си. Пък, колкото за ада, там ще отидат не душите на моите братя, а слугите на Сатаната и на царството му.

Борил чукна о пода със скиптъра.

— Млад си, но богопротивният ти език е дълъг, защото ереста е влязла дълбоко в кръвта ти, окаяни. Ушите ти да не слушат какво говори устата ти — рече той.

— Всяко живо тяло на тая свят живее според съдържанието си, твое царство. И дните му са отброени от бога. Агнецът предстои пред жертвеника, а гарванът достига дълбока старост. Бог прибира овреме при себе си ония, над чиито души се е смилил, за да не бъдат съдени заедно с вероломните слуги на Сатаната, който е светодържец и княз над земните князе.

Епископите, архимандритите и болярите се отдръпнаха в троните. Лицето на Борил се разкри от гняв. Патриархът сведе глава и тлъстите му пръсти опипаха покривката със злато жезъл. Шепотът на жените на тия, които стояха в притворите, зашумя като вятър в храма. Внезапно Сибин хвърна Каломела до една възрастна игуменка. Очите на болярската дъщеря, разширени и зорки, горяха от тържествено злорадство.

(Следва)

